

تصویر شفاف متروپل
در قاب رسانه ملی

بررسی شیوه مطرح شدن مسائل خانواده در سریال‌های تلویزیونی

سیمای یک خانواده واقعی

خانواده در نمای کلی از موضوع‌هایی است که می‌تواند در فیلمنامه‌های مختلف به آن پرداخته شود. محمدی هم در این باره می‌گوید: «وقتی از خانواده صحبت می‌کنیم، نمی‌توان آن را خارج از اجتماع در نظر گرفت. نمی‌توان آن را جدا از مسائل دیگر در جامعه نگریست و از رخداد‌های تاریخی خارج کرد. ما می‌توانیم در فصول مختلف زمانی به موضوع خانواده بپردازیم و از تاثیر این کانون بر تاریخ و همچنین رویدادهای تاریخی بر آن بگوییم.»

تحلیلی بر نتایج پیمایش ذائقه سینمایی ایرانیان در سال ۱۴۰۰

۱۸ درصد مردم فیلم و سریال نگاه نمی‌کنند

احمد تمیم داری، استاد زبان و ادب فارسی در گفت‌وگو با «جام جم»

«پان سازی» کار اروپایی‌هاست

استفاده بیش از حد از فضای مجازی چه بر سر هویت و تربیت کودکان می‌آورد؟

روی لبه باریک هویت

حالا دیگر در دست اغلب کودکان و نوجوانان یک تبلت یا یک گوشی هوشمند دیده می‌شود. حالا کودکان و نوجوان ایرانی بلدند لایک کنند، پستی را به اشتراک بگذارند یا این‌که پیام‌های صوتی و تصویری رد و بدل کنند. دنیای کودکان و نوجوانان، امروز دنیای مجازی گره خورده است؛ دنیایی که می‌تواند هویت آنها را تحت تاثیر قرار دهد.

بازتاب

نگاه

همذات‌پنداری
باشخصیت‌های منفی

انگاری‌نگاهی در سینما، فیلم‌سازی و سریال‌سازی جا افتاده است که ما باید انعکاس‌دهنده واقعیت‌های جامعه باشیم و مهم‌ترین‌ها این

دکتر زهرا زهرا

زبان‌شناس و پژوهشگر

واقعیت‌ها را هم بی‌پرده و عریان به تصویر بکشیم. اما وقتی درگیر برخی سلیقه‌های شخصی می‌شویم و آن را به همه جامعه تعمیم می‌دهیم، نتیجه همین می‌شود که می‌بینیم؛ این‌که فیلمی ساخته می‌شود و بعد با فاصله زمانی کمی فیلم‌های دیگری هم از روی همان سرمشق اولیه تولید می‌شود.

این سلیقه شخصی در نمایش بخشی از جامعه به شکل عریان از کجا می‌آید؟ معمولاً توجیه و استدلال این است که این بخش از جامعه وجود دارد و تاکنون دیده نشده و به آن نپرداخته‌اند. بنابراین می‌گویند نشان دادن آن چه ایرادی دارد؟ ایرادی ندارد و اتفاقاً خوب هم است که این مسائل و مشکلات روایت شود تا این بخش از جامعه هم امکان انعکاس در آثار سینمایی را داشته باشد و مردم با سبک زندگی، شیوه تفکر و نحوه امرامعاش آنها آشنا شوند. طرح این مسائل در یکی دو فیلم هیچ اشکالی ندارد، اما ایراد آنجاست که به دلیل نبود ایده‌پردازی جدید و عادت کپی‌کردن، فیلمسازان دیگری هم چنین فیلم‌هایی می‌سازند و مدام این موضوعات را تکرار می‌کنند.

بیامد این تکرار چیست؟ تکرار گونه خاصی از سینما و شکل مشابهی از فیلم‌ها. ساخت فیلم‌هایی تکراری درباره افراد هنرجار شکن موجب عادی‌سازی آنها و روابطشان می‌شود. یعنی شخصیت‌ها، دیالوگ‌ها و ادبیاتی را در فیلم‌ها شکل می‌دهد که بازتابش را دقیقاً در جامعه می‌بینیم و برخی افراد تمایل پیدا می‌کنند به همان شیوه، منش، پوشش و خالکوبی‌ها رفتار کنند. ممکن است کسی از تماشاگران دوست نداشته باشد مثل ضدقهرمان‌های فیلم‌ها زندگی کند اما حداقل برخی مخاطبان با دیدن این فیلم‌ها و سکانس‌ها ترغیب می‌شوند بعضی از این دلمشغولی‌ها و تفریحات ناسالم شخصیت‌های هنرجار شکن و اراذل و اوباش آثار نمایشی را در واقعیت امتحان کنند. به ویژه برخی تماشاگران نسل جدید که آمادگی امتحان کردن هر چیزی را دارند. آنها جسونند و ملاحظه‌گری‌های نسل‌های قدیم را هم ندارند، بنابراین بی‌محابا این کار را انجام می‌دهند. ضمن این‌که دیدن مکرر انواع این قبیل فیلم‌ها، تجربه زیسته‌ای به آنها اضافه نمی‌کند و فقط این مخاطبان را با انباشتی از داده مواجه و آنها را به انجامش تحریک و تشویق می‌کند. اشکال کار کجاست؟ اشکال کار این است که خودمان مرام و منشی لوطی‌منشانه ایرانی و اصیل داریم و به جای این‌که بگوئیم آن سبک را در قالب‌هایی چون فیلم و سریال به مخاطبان پیشنهاد می‌دهیم و معرفی کنیم و فاصله نسل‌های گذشته با نسل جوان را باین روش برکنیم؛ آثاری می‌سازیم که به این شکاف بارشده‌ها دامن می‌زند و از ضداثرش‌ها می‌گوید. از آنجا که متأسفانه نسل جدید خیلی هم کتاب‌خوان و اهل مطالعه تاریخ نیست، خرده‌روایت‌هایی را که به اسم لایه‌های مختلف جامعه در اختیارش قرار می‌گیرد، بدون بررسی و تحلیل و بدون قدرت تمیزدادن می‌پذیرد و الگوی خود قرار می‌دهد.

یکی از عناصر در فیلم‌های این چنینی، عنصر پول و کلیدواژه اقتصاد است. دغدغه خیلی از این فیلم‌ها دست پیدا کردن سریع و آسان به پول با روش‌های غیرمنطقی، غیراصولی و غیرشرعی است. همه هم و غم آدم‌های این قصه آن است که چگونه سطح اجتماعی خود را ارتقا دهند. تعبیه این روش در فیلم‌ها هم مخاطبان را به تماشای این آثار ترغیب می‌کند. کاری که این فیلم‌ها نظیر متری شیش و نیم می‌کنند این است که آنتاگونیست و شخصیت منفی را به گونه‌ای جذاب نشان می‌دهند که مخاطب به جای همذات‌پنداری با شخصیت‌های مثبت و قانونی، با آنها همراهی و همدلی می‌کند.

حضور اراذل و اوباش در فیلم‌های سینمایی و سریال‌های شبکه نمایش خانگی به تدریج بیشتر می‌شود
سه، دو، یک، عربده!

سینمای جهان

مک کاننهی علیه قانون اسلحه سخنرانی کرد

نقش سینما در عادی‌سازی کشتار

هر چند وقت یکبار چنین فجایی در گوشه و کنار آمریکا اتفاق می‌افتد، می‌گویند عموم سیاستمداران نسبت به آن بی‌توجه هستند و تلاشی برای ممنوعیت استفاده از اسلحه به خرج نمی‌دهند. به گفته تحلیلگران اجتماعی اختلاف بر سر محدود کردن مالکیت اسلحه، به موضوعی جنجالی در این کشور تبدیل شده و به نوعی جامعه آمریکا را به دوباره تقسیم کرده است.

این دسته از تحلیلگران به تولیداتی اشاره می‌کنند که در آنها فیلمسازان و فیلمنامه‌نویسان قاتلان نیمه دیوانه را با سلاح‌های کشتار و قتله هم چون اسلحه، اهر برقی، جاقو و تبر در دل شهری کوچک یا بزرگ رها می‌کنند و به کمک آنها حماسی از خون روی پرده سینما راه می‌اندازند. به باور اهل فن، نمایش عریان و بی‌واسطه خشونت روی پرده نقره‌ای و پخش صحنه‌های قتل

مشخص است که باید اقدام و حرکتی صورت بگیرد. این مشکلی است که شکل یک ایده‌می به خودش گرفته و البته می‌توان آنرا کنترل کرد. باز هم قتل عام دیگری رخ داده و این بار این اتفاق در زادگاه من بوده است. این اتفاق نشان می‌دهد و ثابت می‌کند که ما هنوز از قبول مسؤولیت‌ها مان سر باز می‌زنیم.»

به دنبال قتل عام ۱۹ کودک و دو معلم در دبستان راب در یووالده توسط جوان مسلح ۱۸ ساله، صدای اعتراض علیه مجاز بودن حمل و نگهداری اسلحه در سراسر آمریکا بلند شده است. عموم مردم که نگران جان و امنیت خود و فرزندانشان هستند با اشاره به این نکته تلخ و مهم که

کیکاوس زیاری
گروه فرهنگ و هنر

متیو مک کاننهی که اهل شهر آشوب زده «یووالده» است، ضمن دیدار از شهر

زادگاه خود در ایالت تگزاس، علیه مجاز بودن حمل سلاح در خاک آمریکا اعتراض و سخنرانی کرد. او که چند روز بعد از قتل عام تعدادی از شاگردان و معلمان مدرسه دوران کودکی اش، خود را به این محل رسانده بود، خواستار اعمال محدودیت‌های جدی برای حمل و نگهداری اسلحه توسط شهروندان آمریکایی شد. سفر دوازده این بازیگر به یووالده با واکنش مثبت اهالی و فعالان مدنی و مخالفان حمل سلاح همراه بود و آنها این سفر را کمک به جلب توجه عموم مردم بر خطرناک بودن حمل و نگهداری سلاح توسط مردم عادی ارزیابی کرده‌اند.

مک کاننهی دوازده سال اول عمر خود در یووالده سپری کرد و مادرش معلم یکی از مدرسه‌های نزدیک مکان قتل عام هفته قبل بود. این بازیگر در دیدار با رسانه‌ها گفت: «کاملاً

گزارش تصویری

کارتونیست‌ها «کن از نمای نزدیک» را نشان دادند

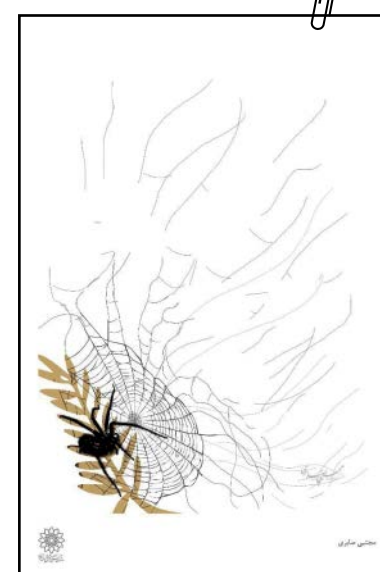
زینب دادمحمدی و فرشاد خسروی در «کن از نمای نزدیک» به نمایش درمی‌آید. این نمایشگاه تا ۲۶ خرداد ماه به کار خود ادامه خواهد داد و در پردیس ملت، از ساعت ۱۲ تا ۲۴ طبقه اول این پردیس برگزار خواهد شد.

حمیدی، فرامرز کشتکار، فرهاد رحیم قراملکی، حمید قالیچاری، حمید صوفی، حسین یوزباشی، ایمان نوری نجفی، معصومه موسوی، مازیار بیژنی، محمدعلی رجبی، سیدمحمدجواد طاهری، مجتبی صابری، نازنین اسماعیلی، پیمان علیشاهی، سجاد جعفری،

انتظار یهنه نگارگر میدان ولی عصر (عج) (حداصل میدان ولیعصر و خیابان حجاب) و پردیس ملت برپا شده است. آثاری از عباس گودرزی، عبدالمجید غیبی، علی شعبانی، سیدعلیرضا ذاکری، عاطفه یاریان، بهرامعلی

واکنش کارتونیست‌ها به اتفاقات هفتاد و پنجمین جشنواره فیلم کن و اهانت «عنکبوت مقدس» به ساحت امام رضاع در نمایشگاه کارتون و کاریکاتور «کن از نمای نزدیک» روی دیوار رفته است. این نمایشگاه به صورت همزمان در بلوار کارشور، ایوان